

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa **L. F.**, bytom S., R. X., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29.augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 2. júla 2008, č. k. 34Sd/20/2008-44, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 2. júla 2008, č. k. 34Sd/20/2008-44, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X. z 10. mája 2007 v spojení s rozhodnutiami z 11. februára 2008 a 28. mája 2008, ktorými podľa § 70 v spojení s § 72 ods. 1 písm. f/ zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že nesplnil podmienku potrebnej doby piatich rokov dôchodkového poistenia v posledných desiatich rokoch pred vznikom invalidity, teda pred 1.9.2005, keď v tomto období získal len 3 roky a 257 dní dôchodkového poistenia.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal započítania doby evidencie na úrade práce, počas ktorej poberal dávky sociálnej pomoci, doby od 1.5.2000 do 1.1.2003, doby väzby od 15.10.2003 do roku 2006 a následnej doby výkonu trestu odňatia slobody ako dôb dôchodkového poistenia. Keďže počas uvedenej doby evidencie na úrade práce navrhovateľovi nebola vyplácaná podpora v nezamestnanosti a v ďalšej dobe nebol dôchodkovo poistený, krajský súd dospel k záveru, že odporkyňa o nároku navrhovateľa na invalidný dôchodok rozhodla správne.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietol, že od 16. roku veku získal viac ako 28 rokov zamestnania (vrátane doby vo výkone trestu odňatia slobody). Od 14.3.2003 je znovu vo výkone trestu odňatia slobody a napriek žiadosti o zaradenie do pracovného procesu vzhľadom na zlý zdravotný stav pre neho práca nie je. Žiadal preto o odstránenie tvrdosti zákona.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o invalidný dôchodok.

Podľa § 70 ods. 1 zákona poistenc má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľ je od 1.9.2005 invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona pre 55%-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Spornou medzi účastníkmi bola otázka splnenia podmienky potrebnej doby dôchodkového poistenia pre vznik nároku na invalidný dôchodok.

Ku dňu vzniku invalidity navrhovateľ dovŕšil 54 rokov veku.

Podľa § 72 ods. 1 písm. f/ zákona v znení účinnom do 31. decembra 2009 počet rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok poistenca vo veku nad 28 rokov je najmenej päť rokov.

Podľa § 72 ods. 2 zákona v znení účinnom do 31. decembra 2009 počet rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok sa u poistenca vo veku nad 28 rokov zisťuje z posledných desiatich rokov pred vznikom invalidity.

Najvyšší súd uznesením z 2. februára 2009, sp. zn. 9So/180/2008, prerušil konanie podľa § 109 ods. 1 písm. b/ OSP z dôvodu, že v inom konaní predložil Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade ustanovenia § 72 ods. 1 a 2 zákona s článkom 39 ods. 1 a článkom 55 ods.1 Ústavy.

Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. PL.ÚS 39/2011-19 z 2. februára 2011 návrh najvyššieho súdu odmietol ako zjavne neopodstatnený. Uznesenie Ústavného súdu SR bolo najvyššiemu súdu doručené 11. augusta 2011. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§10 ods. 2 OSP) následne preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 v spojení s § 250l ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa vyhovieť nemožno.

V období desiatich rokov pred vznikom invalidity, teda od 1.9.1995 do 31.8.2005 bol navrhovateľ evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 1.9.2005 do 16.7.1995, od 7.11.1996 do 6.4.1997 a od 15.5.2000 do 3.12.2001. Pokiaľ odporkyňa do doby dôchodkového poistenia z uvedených dôb evidencie na úrade práce započítala len obdobie evidencie pred 1.1.2001, postupovala v súlade s § 9 ods. 1 písm. d/ zák. č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení platnom do 31.12.2000. Počnúc od 1.1.2001 do 31.12.2003 totiž podľa § 9 ods. 1 písm. d/ zák. č. 100/1988 Zb. do doby zamestnania (dôchodkového poistenia) možno započítať len dobu, po ktorú sa evidovanému nezamestnanému vyplácala podpora v nezamestnanosti.

Podľa evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia(poistenia) bol navrhovateľ počas výkonu trestu odňatia slobody od 3.12.2001 do 23.10.2002 pracovne zaradený a z toho dôvodu dôchodkovo poistený 11 dní v roku 2001 a v roku 2002 iba 295 dní. Tieto doby dôchodkového poistenia ako aj dobu evidencie na úrade práce od 24.10.2002 do 14.4.2003,

počas ktorej bola navrhovateľovi vyplácaná podpora v nezamestnanosti, odporkyňa zhodnotila v celom rozsahu.

Navrhovateľ nebol zamestnaný počas výkonu trestu odňatia slobody od 14.3.2003 do vzniku invalidity. Zákon č. 100/1988 Zb. ani zákon č. 461/2003 Z. z. neumožňujú hodnotiť túto dobu za dobu zamestnania a dôchodkového poistenia a to bez ohľadu na to, či navrhovateľ o pracovné zaradenie záujem mal alebo nie. Odstránenie tvrdosti zákona zákon o sociálnom poistení neumožňuje.

Vzhľadom na uvedené mal aj odvolací súd za preukázané, že navrhovateľ nespĺnil podmienku potrebnej doby dôchodkového poistenia podľa § 72 ods. 1 písm. f/ zákona v znení účinnom do 31. decembra 2009 a preto *navrhovateľovi* podľa § 70 ods. 1 zákona *ku dňu 1.9.2005 nárok na invalidný dôchodok nevznikol*. Aj odvolací súd považoval rozhodnutia odporkyne za zákonné a preto rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 219 v spojení s § 250ja ods. 3 OSP.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni taká náhrada nepatrí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2011

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská